

.. mahAvIra chAllsA ..

.. ମହାବୀର ଚାଲିସା ..

ଦୋହା ୍ଷ

ସିଦ୍ଧ ସମୁଦ୍ର ନମୋଂ ସଦା, ଅରୁ ସୁମରୁଂ ଅରହନ୍ତ ।

ନିର ଆକୁଳ ନିର୍ବାଂଷ୍ଟୁ ହୋ, ଗଏ ଲୋକ କେ ଅଂତ ॥

ମଂଗଳମୟ ମଂଗଳ କରନ, ବର୍ଧମାନ ମହାବୀର ।

ତୁମ ଚିଂତତ ଚିଂତା ମିତେ, ହରୋ ସକଳ ଭବ ପୀର ॥

ଚୌପାଇଁ ୍ଷ

ଜୟ ମହାବୀର ଦୟା କେ ସାଗର, ଜୟ ଶ୍ରୀ ସଦ୍ଗତି ଜ୍ଞାନ ଉଜାଗର ।

ଶାଂତ ଛବି ମୂରତ ଅତି ପ୍ୟାରୀ, ବେଷ ଦିଗମ୍ବର କେ ତୁମ ଧାରୀ ।

କୋଟି ଭାନୁ ସେ ଅତି ଛବି ଛାଜେ, ଦେଖତ ତିମିର ପାପ ସବ ଭାଜେ ।

ମହାବଳୀ ଅରି କର୍ମ ବିଦାରେ, ଜୋଧା ମୋହ ସୁଭଟ ସେ ମାରେ ।

କାମ କ୍ରୋଧ ତଜି ଛୋଡ଼ି ମାୟା, କ୍ଷଣ ମେଂ ମାନ କଷାୟ ଭଗାୟା ।

ରାଗୀ ନହୀଂ ନହୀଂ ତୁ ଦ୍ଵେଷୀ, ବୀତରାଗ ତୁ ହିତ ଉପଦେଶୀ ।
ପ୍ରଭୁ ତୁମ ନାମ ଜଗତ ମେଂ ସା.ଞ୍ଜା, ସୁମରତ ଭାଗତ ଭୂତ ପିଶାଚା ।
ରାକ୍ଷସ ଯକ୍ଷ ଡାକିନୀ ଭାଗେ, ତୁମ ଚିଂତତ ଭୟ କୋଇ ନ ଲାଗେ ।
ମହା ଶୂଳ କୋ ଜୋ ତନ ଧାରେ, ହୋବେ ରୋଗ ଅସାଧ ନିବାରେ ।
ବ୍ୟାଲ କରାଲ ହୋୟ ଫଣଧାରୀ, ବିଷ କୋ ଉଗଲ କ୍ରୋଧ କର ଭାରୀ ।
ମହାକାଲ ସମ କରେ ଡସନ୍ତା, ନିବିଷ କରୋ ଆପ ଭଗବନ୍ତା ।
ମହାମଉ ଗଜ ମଦ କୋ ଝାରେ, ଭଗେ ତୁରତ ଜବ ତୁଝେ ପୁକାରେ ।
ଫାର ଡାଡ଼ ସିଂହାଦିକ ଆବେ, ତାକୋ ହେ ପ୍ରଭୁ ତୁହୀ ଭଗାବେ ।
ହୋକର ପ୍ରବଲ ଅଗ୍ନି ଜୋ ଜାରେ, ତୁମ ପ୍ରତାପ ଶୀତଲତା ଧାରେ ।
ଶସ୍ତ୍ର ଧାର ଅରି ଯୁଦ୍ଧ ଲଞ୍ଜଅଡ଼ନ୍ତା, ତୁମ ପ୍ରସାଦ ହୋ ବିଜୟ ତୁରନ୍ତା ।
ପବନ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଚଲେ ଝକଝୋରା, ପ୍ରଭୁ ତୁମ ହରୌ ହୋୟ ଭୟ ଚୋରା ।
ଝାର ଖଣ୍ଡ ଗିରି ଅଟବୀ ମାଂହୀଂ, ତୁମ ବିନଶରଣ ତହାଂ କୋଉ ନାଂହୀଂ ।
ବଜ୍ରପାତ କରି ଘନ ଗରଜାବେ, ମୁସଲଧାର ହୋୟ ଡଞ୍ଜଅଡ଼କାବେ ।
ହୋୟ ଅପୁତ୍ର ଦରିଦ୍ର ସଂତାନା, ସୁମିରତ ହୋତ କୁବେର ସମାନା ।
ବଂଦୀଗୃହ ମେଂ ବଂଧୀ ଜଂଜୀରା, କଠ ସୁଜ ଅନି ମେଂ ସକଲ ଶରୀରା ।

ରାଜଦଣ୍ଡ କରି ଶୂଳ ଧରାବୈ, ତାହି ସିଂହାସନ ତୁହୀ ବିଠାବୈ |
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରାଜଦରବାରୀ, ବିଜୟ କରେ ହୋୟ କୃପା ତୁମ୍ଭରୀ |
ଜହର ହଳାହଳ ଦୁଷ୍ଟ ପିୟତା, ଅମୃତ ସମ ପ୍ରଭୁ କରୋ ତୁରନ୍ତା |
ରଞ୍ଜିତେ ଜହର, ଜୀବାଦି ତସନ୍ତା, ନିବିଷ କ୍ଷଣ ମେଂ ଆପ କରନ୍ତା |
ଏକ ସହସ୍ର ବସୁ ତୁମରେ ନାମା, ଜନ୍ମ ଲିୟୋ କୁଣ୍ଡଳପୁର ଧାମା |
ସିଦ୍ଧାରଥ ନୃପ ସୁତ କହଲାଏ, ତ୍ରିଶିଳା ମାତ ଉଦର ପ୍ରଗଟାଏ |
ତୁମ ଜନମତ ଭୟୋ ଲୋକ ଅଶୋକା, ଅନହଦ ଶିଖଭୟୋ ତିହୁଁଲୋକା |
ଇନ୍ଦ୍ର ନେ ନେତ୍ର ସହସ୍ର କରି ଦେଖା, ଗିରୀ ସୁମେର କିୟୋ ଅଭିଷେଖା |
କାମାଦିକ ତୃଷ୍ଣା ସଂସାରୀ, ତଜ ତୁମ ଭଏ ବାଲ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ |
ଅଧିର ଜାନ ଜଗ ଅନିତ ବିସାରୀ, ବାଲପନେ ପ୍ରଭୁ ଦୀକ୍ଷା ଧାରୀ |
ଶାଂତ ଭାବ ଧର କର୍ମ ବିନାଶେ, ତୁରତହି କେବଳ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶେ |
ଅଧି-ଚେତନ ତ୍ରୟ ଜଗ କେ ସାରେ, ହସ୍ତ ରେଖବତ୍ ସମ ତୁ ନିହାରେ |
ଲୋକ-ଅଲୋକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଷଟ ଜାନା, ଦ୍ଵାଦଶାଂଗ କା ରହସ୍ୟ ବଖାନା |
ପଶୁ ଯଜ୍ଞୋ କା ମିତା କଲେଶା, ଦୟା ଧର୍ମ ଦେକର ଉପଦେଶା |
ଅନେକାଂତ ଅପରିଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା, ସର୍ବପ୍ରାଣି ସମଭାବ ପ୍ରଚାରା |

ପ.ଞ୍ଚମ କାଳ ବିଷ୍ଣେ ଜିନରାଇ, ଚାନ୍ଦନପୁର ପ୍ରଭୁତା ପ୍ରଗଟାଇ ।

କ୍ଷଣ ମେଂ ତୋପନି ବାଢ଼ି-ହଟାଇ, ଭକ୍ତନ କେ ତୁମ ସଦା ସହାଇ ।

ମୂରଖ ନର ନହିଂ ଅକ୍ଷର ଜ୍ଞାତା, ସୁମରତ ପଂଡ଼ିତ ହୋଇ ବିଖ୍ୟାତା ।

ସୋରଠା ୀଃ

କରେ ପାଠ ଚାଲିସ ଦିନ ନିତ ଚାଲିସହିଂ ବାର ।

ଖେବୈ ଧୂପ ସୁଗନ୍ଧ ପଞ୍ଚଅଢ଼, ଶ୍ରୀ ମହାବୀର ଅଗାର ॥

ଜନମ ଦରିଦ୍ରୀ ହୋଇ ଅରୁ ଜିସକେ ନହିଂ ସନ୍ତାନ ।

ନାମ ବଂଶ ଜଗ ମେଂ ଚଲେ ହୋଇ କୁବେର ସମାନ ॥

Visit <http://www.webdunia.com> for additional texts
with Hindi meanings.